

[Bollmann]

I november 1980, da vi sidst havde debat om dette emne, lovede den daværende minister at nedsætte et udvalg og få et udvalgsarbejde sat i gang, og dette arbejde har så resulteret i betænkningen her af marts 1982, som berører en del af den emnekreds, der har været fremme i debatten.

Man kan naturligvis altid diskutere, om kommissoriet skulle have været bredere, men der er for mig ingen tvivl om, at der her er behandlet en række meget væsentlige ting inden for begrebet retssikkerhed på skatteområdet, og det er også tydeligt, at udvalgets konklusioner peger på et behov for ændringer på en række områder.

Hvis man læser debatten fra 1980 og sammenholder den med betænkningen, er der jo nok fra flere sider en del bemærkninger, der skal gøres om; det har vi også hørt. Det må også gælde ministeren, idet der nu ligger et mere underbygget materiale fra udvalget.

Men udvalget finder altså selv ud af, at der ikke på baggrund af de gennemførte undersøgelser kan siges noget om, hvad årsagen er til, at så mange afgørelser ændres, og netop de mange ændringer er vel en del af de ting, der gør skatteyderne usikre over for systemet. Jeg kunne derfor godt tænke mig at høre ministeren kommentere det noget mere og høre, hvilke overvejelser han har gjort sig i den anledning. Det synes jeg ikke rigtig jeg fik fat på i ministerens indlæg.

I spørgsmålet om styrkelse af den lovforklende sagskundskab er betænkningen mere kontant. Her er man i hvert fald enig i, at en sådan styrkelse bør ske, og at det bør ske i tilknytning til et skattelovråd, som jo også har været drøftet flere gange.

Med hensyn til landskatteretten kan man konstatere, at det forslag til ændring af sammensætningen, som jo faldt her i tinget sidste år, nu anbefales i betænkningen, hvilket egentlig ikke kan undre, men jeg vil godt spørge ministeren, om han nu agter at genoptage den idé så hurtigt efter, at tinget har vendt sig imod den. Det mener jeg heller ikke jeg fik fat på i ministerens indlæg.

Et skattelovråd som anbefalet af Advokatrådet og de statsautoriserede revisorer får også tilslutning af udvalget, men dog i en noget anden udformning og med en anden opgave end oprindeligt forudsat. Jeg må indrømme, at jeg umiddelbart tror mere på den oprindelige udgave af skattelovrådet, men vi

er meget åbne for en drøftelse af både virkeområde og sammensætning af et sådant råd.

Så er der spørgsmålet om klagebehandlingstiden, og da kan man jo konstatere, at den nye skattestyrelseslov har virket positivt, hvilket vel også var det, vi håbede på og regnede med i sin tid, da loven blev vedtaget. Men om det er tilstrækkeligt, er et andet spørgsmål; det vil jo altid være rart at få sådan nogle tider helt i bund.

Så er der spørgsmålet om ens frist for skatteydere og skattemyndigheder. Der er tegn på her i betænkningen, at det også er noget, man kan nå længere frem med, også i forbindelse med ministerens tilsagn.

Spørgsmålet om forhåndstilsagn er vel noget, man ikke er nået helt til vejs ende med, men i princippet lyder det tiltalende. Jeg er dog klar over, at der må være en lang række problemer, og jeg er også enig i i hvert fald den del af hr. Glistrups bemærkninger, at det i sidste ende hænger sammen med, hvordan vi udformer lovene her i huset.

Spørgsmålet om henstand vil jeg helst se i forbindelse med spørgsmålet om dækning for udgifter til bistand. Jeg mener, de ting hører sammen. Jeg ved godt, at vi skal have en diskussion her i løbet af et par dage, men allerede nu vil jeg gerne tilkendegive, at vi fra CDs side er meget positive over for dækning af disse udgifter til bistand i skattesager.

Så er der spørgsmålet om forberedelse af lovgivningen, som man gør en del ud af i udvalgets betænkning. Her er jeg også enig i, at i de fleste tilfælde er det vores egen fejl her i huset, men jeg tror ikke, at der i det, ministeren sagde, eller i det, der står i betænkningen, ligger nogen garanti imod, at vi kommer ud for hastelovgivning senere. Vi ved jo, at det er afhængigt af den politiske situation på det pågældende tidspunkt.

Men vi er generelt i CD enige i, at der ikke kan gøres for meget for at sikre borgernes retsbeskyttelse, for alle har jo jævnlig kontakt med dette væsen, skattevæsenet. Jeg sagde forrige år, da vi havde debatten sidst, at det er vel også et af de forvaltningsområder, der har den største islet af folkevalgte. Jeg skal ikke hermed sige, at antallet af folkevalgte hænger sammen med antallet af klagesager og slet ikke med resultatet af disse sager; jeg konstaterer det blot, og jeg konstaterer også, at et meget stort flertal her i tinget er enige i, at det bør være sådan, men jeg